

NÄYTELMÄT & KIRJAILIJAT

Uuden näytelmän ohjelman kirjailija-
ohjelmassa vuosina 2017–2021
kehitellyt näytelmät ja niiden tekijät.

Uuden näytelmän ohjelma UNO
oli Teatteri 2.0:n käynnistämä hanke
suomalaisen näytelmäkirjallisuuden
edistämiseksi.

UUDEN

NÄYTELLEMÄÄN

OHJELMA

UNO-EXIT I
Maaliskuu 2022

UNO-EXIT I

Näytelmät & kirjailijat

Uuden näytelmän ohjelma UNO (2016–2022) oli Teatteri 2.0:n käynnistämä hanke suomalaisen näytelmäkirjallisuuden edistämiseksi.

UNO-EXIT-julkaisusarja esittelee hankkeessa tehtyä työtä. Tässä sarjan ensimmäisessä osassa esitellään UNOn kirjailijaohjelmaan vuosina 2017–2021 osallistuneet näytelmäkirjailijat ja näytelmät, joita he kehittivät UNOn tuella.

Tieto, miten kirjailijoihin saa yhteyden, mistä näytelmiä saa luettavaksi ja mistä voi kysellä niiden esitysoikeuksia, löytyy kunkin esittelyn yhteydestä sekä kootusti aineiston lopusta.

Materiaalin toimittaja on UNOn johtaja Saara Rautavuoma.

Julkaisija:
Teatteri 2.0 / Uuden näytelmän ohjelma
(Kulttuuri- ja teatteriyhdistys Kaksikko ry)

© 2022 UNOn tekijät & kirjailijat

*UNOn julkaisut löytyvät
Teatterin tiedotuskeskus [TINFO:n sivuilta](#)*

SISÄLTÖ

UNO Kirjailijaohjelma	3
Näytelmät & kirjailijat	4–42
Yhteydet	44
Tietoa UNOsta & UNO-julkaisut	45

Marjo Airisniemi <i>Varjola</i>	4
Sofia Aminoff <i>Den lysande tiden</i>	6
Asko Jaakonaho <i>Sata miljoonaa kevättä</i>	10
Marko Järvikallas <i>Kukkivat luut</i>	12
Kati Kaartinen <i>Koiraihminen (työnimi)</i>	14
Marie Kajava <i>Undress me, then</i>	16
E.L. Karhu <i>Eriopis</i>	18
Maria Kilpi <i>Joka kolmas (työnimi)</i>	20
Iida Koro <i>Rakas kuolema (työnimi)</i>	22
Valto Kuuluvainen <i>Kultainen lusikka</i>	24
Okko Leo <i>XEX</i>	26
Pipsa Lonka <i>nehjän päivän läheisyys</i>	28
Jussi Moila <i>Isän maa</i>	30
Marjo Niemi <i>Pienen budjetin sotaelokuva (työnimi)</i>	32
Minna Nurmelin <i>Erään herääminen (työnimi)</i>	34
Veikko Nuutinen <i>Vanhempainilta</i>	36
Eeva Turunen <i>Isoisä (työnimi)</i>	38
Laura Valkama <i>Säilötty matka</i>	40
Salla Viikka <i>Uhanalaiset</i>	42

UNO Kirjailijaohjelma 2017–2021

UNOn kirjailijaohjelma tuki uusien näytelmätekstien syntyä sekä näytelmäkirjailijoiden taiteellista ja ammatillista kehitystä. Ohjelman toteutuksesta ja kehitystyöstä vastasivat UNOn dramaturgit Elina Snicker ja Paula Salminen yhdessä UNOn johtajan Saara Rautavuoman kanssa.

Ohjelmassa oli kaksi eri painotusta: kokoneiden kirjailijoiden *Residenssi* ja ammattiuran alkuvaiheen tekijöiden *Hautomo*. Vuosina 2017–2021 toteutui neljä ohjelmasykliä, joihin kuhunkin valittiin avoimella haulla 4–5 kirjailijaa. UNOn kirjailijaohjelmaan osallistui yhteensä 19 näytelmäkirjailijaa.

Kirjailijaohjelmassa huomio kohdistettiin näytelmäkirjallisuuden alkutuo-
tantaan, kirjailijan työhön uuden teoksen kirjoittamiseksi. Ohjelmassa vaalittiin eri kirjoitusprosessien omalakisuu-
tta ja pyrittiin vastaamaan kirjailijoiden tarpeisiin niihin liittyen. UNOn tavoitteena oli tarjota kirjailijoille kannustava ympäristö, jossa saattoi uskaltautua tuntemattomillekin poluille.

UNOn tukea kirjailijoille, mm.

- Rahoitusta työhön (vain *Residenssi*)
- Henkilökohtainen lukeva dramaturgi
- Kirjailijatapaamiset tekstien äärellä
- Tekstien kehittelytyöpajoja
- Lukudraamaotteen valmistaminen
- Näkyvyyttä kirjailijalle ja näytelmälle
- Tutustumismatkoja teattereihin

UNOn työllä tavoiteltiin myös laajemmin kaikkia näytelmäkirjailijoita ja näytelmäkirjallisuutta hyödyttäviä vaikutuksia. Toimintaan sisältyi kaikille näytelmäkirjailijoille ja alan opiskelijoille suunnattuja yhteisiä tilaisuuksia ja työskentelyjä.

Lisätietoa UNOn kirjailijaohjelmasta ja sen menetelmistä: *UNO-EXIT II – Näytelmien kehittäminen ja kirjailijantyön tukeminen*

UNO Dramaturgit

Elina Snicker

Kuva © Tiina Eronen

Paula Salminen

Kuva © Laura Malmivaara

Marjo Airisniemi

(s. 1988)

on näytelmäkirjailija ja elokuva- ja tv-käsikirjoittaja. Airisniemen näyttämötekstejä on esitetty mm. Jyväskylän kaupunginteatterissa ja Turun Linnateatterissa sekä *Varjola*-näytelmää lukudraamana Nätyllä. Airisniemi viimeistelee käsikirjoittamisen maisteriopintojaan Aalto-yliopiston elokuvataiteen laitoksella. Hänen taiteellinen opinnäytteensä, ilmastokriisin vaikutuksista perhesuhteisiin kertova lyhytelokuva *Mehiläiskesä* sai ensi-iltansa Raindance-elokuvafestivaaleilla Lontoossa 2021. Loppuvuonna 2022 esitetään Airisniemen luoma ja pääkäsikirjoittama draamasarja, Dionysos Filmsin C Morelle tuottama *Kaverikirja*. Tällä hetkellä Airisniemi kirjoittaa näytelmää äidin ja teini-ikäisen tyttären (keho)suhteesta.

Yhteys näytelmäkirjailijaan:

marjo.airisniemi(at)gmail.com

Kuva © Jukka Salminen

VARJOLA

Varjola. Pohjoinen kesätalo hillasuon takana. Paikka jossa kaikki kuviteltiin ja jossa kaikki tapahtui. Paikka jossa tyhjästä syntynyt uusperhe vietti kesää niin kuin mikä tahansa perhe kunnes yksi päätti 20-vuotiaana päättää elämänsä siellä ja silloin. Nyt Kanervan siskopuoli täyttää kolmekymmentä ellei olisi kuollut. Kanerva täyttää kolmekymmentä mutta elää ja siksi palaa Varjolaan.

Ja niin palaavat myös entiset kesät, jäätelöväriset yöt.

Varjola on näytelmä perhesuhteista, surusta, ystävydestä, seksuaalisuudesta ja kommunikaatiosta. *Varjola* tutkii yhteisöllisyyden ja yksilöllisyyden (tai yksinäisyyden) suhdetta vähemmän käsitellyn uusperheen kautta. Mistä perhe muodostuu? Mitä kaikkea siskous voi tarkoittaa?

Teos pyrkii myös purkamaan itsemurhaan ja erityisesti nuoren naisen kuolemaan liittyviä myyttejä tutkimalla, miten yhteiskunnan arvovalinnat heijastuvat yksilötasolle. *Varjola* tutkii yksityistä ja jaettua surua sekä ajassa kiinni olevan ilmaisun lisäksi jotakin toista tasoa, kuoleman läpi näkemistä – unen, haaveen ja utopian elementtiä. Aiheestaan huolimatta teos on huokoinen ja kepeäkin. *Varjolassa* on huumoria, itseironiaa, toivoa ja valoa. Sen keskiössä ovat tarkat arkiset havainnot, puhekielisyys, suoruus ja toisaalta aistivoimaiset parenteesit ja huokoiset monologit.

Dramaturgi UNOssa:

Elina Snicker

Tutustu näytelmään:

Näytelmän saa luettavaksi kirjailijalta marjo.airisniemi(at)gmail.com.

UNOn päättyessä (kevät 2022) näytelmä on kesken. Esitysoikeudet & tieto tekstin työvaiheesta ja tuotantotilanteesta kirjailijalta.

OTE NÄYTELMÄSTÄ

Kohtaus: SADNESS PACK / LOVEBOMB

Kanerva kuuntelee ohjattua meditaatiota ja saapuu tavaratalon kosmetiikkaosastolle.

SETH FROM BRAINPEACE

When we feel sad it can be a lonely place, a very isolating place. We often feel stuck. Start with some deep breaths. Take a moment to notice the sounds around and just settle in the space around you.

MYYJÄ

Hei oisko jotain tiettyä tuoksua haussa? Onks lemppari päässy loppumaan vai haetko jotain ihan uutta fiilistä tuoksun muodossa?

SETH FROM BRAINPEACE

Where does your sadness come from?

KANERVA

Tässä on nyt vähän.. kaikkee.

MYYJÄ

Ahaa. Okei. Okei.. eli aikakauden päätös kind of?

SETH FROM BRAINPEACE

Take some time to observe this.

KANERVA

Joo.

MYYJÄ

Millasista tuoksuista sä tykkäät?

KANERVA

En mä osaa oikein puhuu niistä.

MYYJÄ

No hei kerro mulle vähän miten sä valkkaat uutta tuoksua.

KANERVA

No. Varmaan ihan värien ja muotojen ja houkuttelevuuden perusteella, haistelemalla. Se on hyvä jos ohimennen suihkauttaa jotain ranteeseen, jotain epäselvää, jotain sellasta mitä ei pelkän tuoksun perusteella heräteostais, ja se jotenki kehittyi omalla iholla niin hyväksi että sitä impaa pitkin päivää ja sit jossain vaiheessa on pakko palata takas –

ja nyt mä huomaa että LASISELLA HYLLYLLÄ ON POMMI.

Ruusunvärinen granaatti jossa on musta sokka ja paketissa musta sinetti ja mustat nauhat joissa lukee Viktor & Rolf Flowerbomb.

Se on ollu täällä aina ja siitä on tullu uusia versioita mutta mä en oo muka nähny sitä.

Irrotan sokan ja haistan.

Ulkoa tulleen takin, hiuksista tupakan, pehmeän jäntevän kehon joka pystyy tanssimaan kuinka pitkään vaan mutta on samalla niin laiska, pitkät hontelot jalat, lapiokädet, Ruotsista tilatut farkut kun ei tästä kylästä saa mitään, isommat kengät kuin mulla, isommat varpaat kuin mulla, ärsyttävät likaiset kynnet ja tapa närppiä ruokaa yhdistettynä toisiinsa, aaaarrhhh älä vittu työnnä sitä sormeas mun lautaselle, yölliset kiskareissut ja äkilliset himot ja Mozzarella Ötker ja halpiskuohari vanhasta muumimukista jonka senkin sä multa pöllit, olit muka autuaan tietämätön sen keräilyarvosta ja tunnearvosta, tapa ottaa kiinni vielä kuumasta uunipelistä, käsivarresta kuin ei mitään, kuin ei tilaa jota rikkoa, kuin ei mitään rajaa, kaikki se törkyisyys ja kosmetiikka-arsenaali määrän pölyn ja muovikääreiden keskellä, sokerifinnit ja kauniit kulmakarvat ennen kuin ne oli mikään juttu, siivoamattomuus ja kokonaisvaltaisuus ja kaikki tai ei mitään, ei mitään ja ihan kaikki koko ajan, napa jonka pohjaa ei näy, silmät joiden pohjaa ei näy, valoisa aamu joka on tullu jo, mun 18-vuotissyntymäpäivä kun on pakko juhlia jossain kylmällä pihalla niin pitkään ku pysyy hereillä vaikka mä haluan vaan sun viereen nukkumaan.

“Räjähtävä tuoksu, jonka tavoitteena on muuttaa negatiivinen postitiiviseksi.”

Sä nauraisit surupodcastille ja ottaisit mun pään syliin ja syöttäisit mulle jäätelöä ja ananaskirsikoita. Miks kaikilla on nyt sellanen hattu joka sulla oli joskus 2000-luvun alussa? Mä näin täälläki jollain sellasen.

En uskalla suihkauttaa hajuvettä mutta lähden kävelemään pakkauksen kanssa, pommin kanssa. Jos joudun jonottamaan, perun kaiken.

MYYJÄ

Siitä löytyki sitte? Mä voin ottaa sut tälle kassalle.

Onks kaikki hyvin?

Hei trust me, eroaminen on ihan perseestä.

Sofia Aminoff

(s. 1982)

on Teatterikorkeakoulusta vuonna 2010 valmistunut suomenruotsalainen näytelmäkirjailija ja kääntäjä. Hänen viimeisimpiä töitään ovat näytelmät *Brist* (2016) ja monologi *Dis. Drottning Christina talar vid en häst* (kirjoitettu Labbetin residenssissä 2021) sekä käännöstyö *fyra dagar av närhet* Pipsa Longan näytelmästä *neljän päivän läheisyys* (Teater Viirus, 2021). Aminoffin näytelmiä on esitetty mm. Svenska Teaternissa ja Viiruksessa. Lisäksi hän on tehnyt kuunnelmia, dramatisointeja ja näytelmäkäännöksiä sekä toiminut dramaturgina Svenska Teaternissa ja ollut harjoittelijana Kungliga Dramatiska Teaternissa Tukholmassa. Parhaillaan Aminoff kirjoittaa väitöskirjaa Hagar Olssonin näytelmästä.

Yhteys näytelmäkirjailijaan:

sofia.aminoff(at)saer.fi tai
[Agency North](#)

Kuva © Jukka Salminen

DEN LYSANDE TIDEN

– Porträtt av två kvinnor
i ett rum

Två kvinnor och ett rum, två kvinnor som har ett sporadiskt kärleksförhållande i ett sommarhus vid vatten och deras rädsla för- och längtan efter att överlämna sig.

En lakonisk version av kammar- och relationsdramat och ett skimrande försvar för modersambivalensen, separationstraumat, kvinnlig sexualitet, kvinnligt språk, de depressiva, narcissistiska och masochistiska stråken i den kvinnliga identiteten, den incestuösa, symboliska pännyttfödelsen, längtan efter återgång till ursprung, sammansmältning, död.

Kvinnorna binds samman av erotisk kärlek, systerkärlek, moderskärlek och egenkärlek. De har varit med om livsförändringar på var sitt håll och ändå har deras liv en sällsam synkronisering. Deras sårbarhet, depressivitet och rädslor nästan motsatta uttryck och samtidigt utgör de liksom en perfekt spegling av varandra.

En pjäs som söker skönhet och romantik, avklätt och fördjupat. Hur mycket kan de här kvinnorna se och hur vilt kan de leka? I det här öppna ljusa rummet i ett gammalt jugendhus där dygnets och ljusets växlingar blir en del av hur de upplever sig själva, varandra och varat.

Vad det är att verkligen ge? Att ge upp. Och ge sig hän.

Esittely suomeksi seuraavalla sivulla.

Dramaturgi UNOssa:

Lena Nylén

Tutustu näytelmään:

Näytelmän ja suomennoksen saa luettavaksi [Agency Northista](#).

Näytelmä on kantaesitetty suomeksi (suomennos Jukka-Pekka Pajunen) Valtimonteatterissa 2021. Esitysoikeudet & tieto tekstin tuotantotilanteesta: [Agency North](#)

HEHKUVA AIKA

– Muotokuva kahdesta naisesta yhdessä huoneessa

Kaksi naista ja huone, kaksi naista, joilla on satunnainen rakkaussuhde rantahuvilalla, ja heidän pelkonsa ja kaipauksensa antautua.

Lakoninen versio kamari- ja parisuhdedraamasta, hehkuva puolustuspuhe matriarkeetille, äitiyden ambivalenttisuudelle, naisten identiteetin depressiivisille narsistisille ja masokistisille sävyille, kaipuulle palata alkuperäiseen, yhteensulautumiselle, kuolemalle...

Naiset ovat tahoillaan kokeneet elämänmuutoksia, ja kuitenkin heidän elämänsä ovat harvinaisen synkronoidut. Heidän haavoittuvuutensa, masentuneisuutensa ja destruktiivisuutensa ilmenevät lähes päinvastaisesti, ja samalla he muodostavat ikään kuin täydellisen peilikuvan toisistaan.

Vanhan jugendtalon avarassa huoneessa, jossa vuorokauden, veden ja valon vaihtelut ovat osa sitä, kuinka he kokevat itsensä, toisensa ja olemassaolon villin leikin – ilman virheellisiä käsityksiä, oikean näkemisen kautta.

Mitä on anteliaisuus? Se että todella antaa itsestään. Antaa periksi. Antautuu.

Näytelmän suomennos:

Jukka-Pekka Pajunen

OTE NÄYTELMÄSTÄ

CATHARINA

Det är bara makt.
En vacker kvinna är ett hot.
Synar henne.
Du är fortfarande ung och vacker.

LINA

Jag har gått upp minst tio kilo.

CATHARINA

Du är ännu ung, Lina. Det är en helt annan sak när din kropp börjar åldras. Jag skulle önska att du kände att du ännu är ung.

LINA

Det är du som är vacker.
Du lyser upp rummet –

CATHARINA

Skrattar till.
Säg inte fortfarande!

LINA

Nej.
Du gör det alltid.
Men... men du är vackrast om morgnarna. Innan du klätt dig. Din hud är ännu ljusare då. Och din blick är genomskinligt grå.
Dina armar ser så smäckra ut.
Dina muskler är alltid hårda. Som om du just ansträngt dem.

CATHARINA

Betraktar henne.

LINA

Ler brytt.

CATHARINA

Du brukade låta mig klä upp dig.
Stryker håret ur sin nacke.
Och du lät ditt hår växa ut. De första åren.
Ser mot fönsternischen.
Du stod där. Jag minns det alltid. I en klänning med öppen rygg. Den hade en lysande, blå färg. Fåran i din rygg rann mot din länd. Och ditt hår böljade över axlarna.

OTE SUOMENNOKSESTA

CATHARINA

Pelkästään vallasta.

Kaunis nainen on uhka.

Tarkastelee Linaa.

Sinä olet vielä nuori ja kaunis.

LINA

Olen lihonut ainakin kymmenen kiloa.

CATHARINA

Lina, sinä olet vielä nuori. Ihan toinen juttu, kun ruumiisi alkaa vanheta.

Toivon, että tuntisit itsesi vielä nuoreksi.

LINA

Sinä se kaunis olet. Valaiset huoneen –

CATHARINA

Naurahtaa.

Älä vaan sano, että vielä!

LINA

En.

Teet sen aina.

Mutta... mutta kauneimmillasi olet aamuisin. Ennen kuin olet pukeutunut. Silloin sinun ihosi on vielä vaaleampi. Ja katse on läpinäkyvän harmaa.

Käsivartesi näyttävät niin siroilta.

Lihakset ovat aina kovat. Aivan kuin olisit juuri jännittänyt niitä.

CATHARINA

Katselee Linaa.

LINA

Hymyilee hämillään.

CATHARINA

Ennen sain laittaa sinut kauniiksi.

Pyyhkäisee hiukset niskastaan.

Ja annoit hiusten kasvaa. Ensimmäisinä vuosina.

Katsoo ikkunasyvennykseen.

Seisoit tuolla. Muistan sen aina. Avoselkäisessä mekossa. Se oli hehkuvan sininen. Selkäsi uurre jatkui vyötärölle. Ja hiukset aaltoilivat olkapäillä.

Asko Jaakonaho

(s. 1982)

on Tampereella asuva vapaa kirjailija. Hänen kaunokirjallinen tuotantonsa perustuu faktan ja fiktion vuoropuheluun. Historialliset romaanit *Onnemme tiellä* (2012) ja *Valon juhla* (2017) pohjautuvat tosielämän henkilöihin ja luovat fiktiivisen tulkinnan historiallisista tapahtumista. Näytelmä *Sata miljoonaa kevättä* keskustelee luonnontieteellisen ja mytologisen materiaalin kanssa. Tuotannon keskeisiä teemoja ovat ideologiat ja idealistisuus sekä ihmisen vastuu. Jaakonaho on työskennellyt myös tv- ja radiotoimittajana sekä dokumentaristina.

Yhteys näytelmäkirjailijaan:

asko.jaakonaho(at)gmail.com

Kuva © Jukka Salminen

SATA MILJOONAA KEVÄTTÄ

Sata miljoonaa kevättä sijoittuu Kazakstanin ikivanhoihin omenapuumetsiin, joiden uskotaan olevan omenapuun geneettinen syntypaikka. Vuoristomaisemaan saapuu kaksi ihmistä, biologi Saga ja ympäristöaktivisti Mark. Pölyttäjien häviössä ja kuivuuden pahentuessa metsä on uhattuna. Omenapuumetsä on Sagalle kivuliaiden muistojen paikka – hän on tehnyt samaan metsään kohtalokkaan retken siskonsa Sonjan kanssa 20 vuotta aiemmin. Myyttisessä metsässä paljastuu, että sisko on edelleen läsnä maisemassa.

Näytelmässä yhdistyvät toiminnalliset, jännitteiset kohtaukset, runollisesti etenevät jaksot sekä rikas visuaalinen maailma. Esityksen fyysinen näyttämö voi perinteisen teatteritilan sijaan sijoitua myös luonnonympäristöön. Näytelmä käsittelee evoluutiota, muistia ja elämän jatkuvuutta myyttisen kuvaston keinoin. Ajankohtainen keskustelu elinympäristöjen tuhoutumisesta saa viitepisteensä ajattomassa ja fantasianomaisessa paikassa. Käsittämättömän pitkällä luonnonhistoriallisella aikajanalla ihmisen merkitys on häviävä ja samalla aivan ratkaiseva. Henkilöhahmojen ja ympäristön välille muodostuu vastuita ja uhkia, joista on selvittävä jopa kyseenalaisin keinoin. Teksti virittää kysymyksen, mitä meille tapahtuu luonnon monimuotoisuuden kadotessa. Jätämmekö jälkeemme tuhoutuneen maiseman – ja selviääkö ihminen?

Dramaturgi UNOssa:

Elina Snicker

Tutustu näytelmään:

Näytelmän saa luettavaksi kirjailijalta asko.jaakonaho(at)gmail.com.

UNOn päättyessä (kevät 2022) näytelmä on tuotantovalmis. Kirjailija voi sovittaa ja muokata tekstiä näytelmän edetessä tuotantoon. Esitysoikeudet & tuotantotilanne kirjailijalta.

OTE NÄYTELMÄSTÄ

NUORI SAGA (*leikkaa omenan halki, ottaa varovasti veitsen kärjellä siemeniä, pitää siementä sormien välissä*)

Tummia ja kypsiä. Yhteen pieneen siruun tiivistyy puun muisti. Kaikki metsät ja metsien kokemukset ennen meitä. Metsä pienoiskoossa, uuden metsän alku. Uusien metsien alku. Puun muisti on katkeamassa. Ota. Varovasti. Tuhansien, miljoonien vuosien muisti yhdessä sirussa.

(Saga ojentaa siemenen Sonjalle. Sonja katselee siementä, laittaa sen suuhun.)

NUORI SAGA

Kokeile, yksi ensin. Mun mieliksi.

(Sonja kokeilee siemenen nielemistä, mutta sylkäisee heti pois)

SONJA

Juuttuu kurkkuun.

NUORI SAGA

Yritä, vähän kuin vahingossa. Kokonaisina, ei puremista.

SONJA

Otetaan vaan omenoita mukaan, reppuun.

NUORI SAGA

Ei niitä saa vietyä pois. Viranomaiset epäilee kaikkia, ne tarkistaa kaikki. Ei me saada kuljetettua hedelmiä maasta ulos, ne takavarikoi kaiken elävän materiaalin. Ne etsii padon räjäyttäjää. Sua Sonja.

SONJA

Me ei päästä turvaan.

NUORI SAGA

Niele nyt. Hitaasti. Noin, menee hyvin alas, noin, hitaasti –

PUU

aurinko repii terälehteni auki
kypsyttää lapseni

LINTU

valkeaa, hentoa purppuraa
äkkiä auki viisi terälehteä

alkupuu, ensimmäinen metsä
sen ytimessä muistin puu
vehreä, vankka

kevät ennen ihmistä

Marko Järvikallas

(s. 1970)

on helsinkiläinen dramaturgi ja näytelmäkirjailija. Hän on valmistunut Teatteri-
korkeakoulusta teatteritaiteen maisteriksi 2007. Järvikallas kirjoittaa ja ohjaa näytelmiä, kuunnelmia ja tv-draamaa sekä opettaa näyttämölle kirjoittamista. Hänen näyttämöteoksiaan on esitetty mm. Kansallisteatterissa, Lahden kaupunginteatterissa, KOM-teatterissa, Jyväskylän kaupunginteatterissa, Joensuun kaupunginteatterissa ja Teatteri Quo Vadiksessa. Niitä käännetty ja esitetty Ranskassa, Espanjassa, Saksassa, Puolassa ja Chilessä. Kirjailijalta on ilmestynyt kaksi proosateosta, novellikokoelmat *Mihin täällä voi mennä* (2020) ja *Sano jotain kaunista* (2021), molemmat Siltalan kustantamana.

Yhteys näytelmäkirjailijaan:

mjarvikallas(at)gmail.com

Kuva © Jukka Salminen

KUKKIVAT LUUT

– Musiikkinäytelmä
demokratian kriisistä

Kukkivat luut on groteskin huumorin sävyttävä poliittinen musiikkinäytelmä, joka tapahtuu vuonna 1789 pienessä ranskalaisessa kylässä. Vallankumouksen ensiaskeleita otetaan Pariisissa, ja huhut kolmannen säädyn noususta kantautuvat maaseudullekin. Kun tuntematon nainen menettää jalkansa, ja jää olosuhteiden pakosta kylään, käynnistyy vallankumous hänen toimestaan sielläkin. Syntymäsiällään oleva demokratia ottaa kuitenkin verisen suunnan kun talonpojat saavat äänestettäessä vallan. Maailma kääntyy nurinniskoin, eikä kukaan jää entiselleen. Tätä kaikkea todistavat eläimet, joille ei ole sananvaltaa annettu, mutta joihin vaikuttavat ratkaisut samalla tavoin kuin ihmisiinkin. *Kukkivat luut* on myös voimakkaiden naisten näytelmä.

Yhteiskunnallinen valtarakenne ja sen väistämätön hajoaminen esitetään pienoiskoossa. Teos kyseenalaistaa jäärpäisen uskomuksen, jonka mukaan demokratia on ainoa mahdollinen valtiojärjestelmä. Tarjoaako se myös vaihtoehdon? Kyllä.

Musiikki luo näytelmään tarvittavaa, tyyliteltyä etäisyyttä aihevalintaan. Se antaa myös tilaa ja avaruutta, joita tapahtumien synnyttely vaatii. Samaa asiaa ajaa tapahtuma-ajan valinta. Tosin tässä epookissa puhutaan sujuvasti nykykieltä.

Dramaturgit UNOssa:

Pirkko Saisio ja Elina Snicker

Tutustu näytelmään:

Näytelmän saa luettavaksi kirjailijalta
mjarvikallas(at)gmail.com.

Näytelmä on valmis. Esitysoikeudet & tieto tekstin tuotantotilanteesta kirjailijalta.

OTE NÄYTELMÄSTÄ

NORA

Sulla taitaa olla aika paljonkin meneillään?

BRUNT

Ei, ihan perushommaa.

NORA

Nää peltoalat riittää ruokkimaan tän kokosen kylän kunhan kaksivuoroviljely otetaan käyttöön.

BRUNT

Varmasti. Mut miks tyytyä niin vähään?

NORA

Sä aiot kaataa metsää. Kaadetuista puista tehdään auroja jotka sä myyt eteenpäin. Pelloille viljellään vuorovuosina viljaa ja hamppua. Hampusta sä teetät kangasta. Oman viljaosuutensa myymällä ihmisillä on varaa ostaa sun vaatteita. Kaikki päätty aina suhun.

BRUNT

Kehitys on kehitystä! Kaikki tätä haluaa!

NORA

Otitko huomioon sen et toi pohjoisen puolen metsä suojaa kylää? Jos se muuttuu hakkuuaukioks ja lopulta hiekkadyyniks, me ollaan jokaisen puhurin armoilla. Tätä kylää ei oo sattumalta perustettu just tähän paikkaan ja tällä tavalla. Teidän esi-isät mietti asiaa aika vitun monelta kantilta ennenku ne asettu tähän!

BRUNT

Mitä sä siitä tiedät! Muutaman kuukauden ollu täällä!

NORA

Sä pyrit tehotuotantoon.

BRUNT

Mitä pahaa siinä on? Siitä hyötyy kaikki!

NORA

Sä käytät työvoimaa hyväkses. Tässä on vaan se ero, et ennen ne tiesi olevansa orjia, nyt ne ei enää tiedosta asiaa. Sitä paitsi miks noi elukat on kiinni?

Kati Kaartinen

(s. 1972)

valmistui Teatterikorkeakoulusta vuonna 2002 ja on siitä lähtien toiminut vapaana näytelmäkirjailijana, käsikirjoittajana ja dramaturgina. Kaartisen näytelmät käsittelevät usein toisen kohtaamisen tai kohtaamattomuuden tematiikkoja, katveessa olevia näkökulmia, surua ja toivoa. Kaartinen pyrkii teoksillaan tarkentamaan yksityisen kautta yleiseen.

Kaartisen viimeisimpiä töitä on audiodraama *Armi Aavikko – Siinä välissä olin elossa* (YLE, 2021), näytelmä *Poikakoodi* (Tampereen Työväen Teatteri, 2021) sekä dramatisointi *Tunnit, viikot, kuukaudet* (Kansallisteatteri, 2021). Kaartisen näytelmiä ovat mm. *Aina*, *Kolmas*, *Samanlainen onni*, *Sinusta tehtiin laulu*, *Toisen ääni* ja *Nätti tyttö – vähän pehmeä*.

Yhteys näytelmäkirjailijaan:
katikaartinen(at)gmail.com tai
[Nordic Drama Corner](#)

Kuva © Laura Malmivaara

KOIRAIHMINEN

(työnimi)

Näytelmä *Koiraihminen (työnimi)* käsittelee ihmisen (naisen) ja koiran (kesyn) suhdetta. Millainen on toinen silloin kun toisen laji on eri? Millaisen yhteyden nainen ja koira voi saavuttaa? Näytelmän maailmaa katsotaan myös vanhenevan naisen (Erakon) silmin. Mikä ajaa ihmisen erakoitumaan nykyajassa? Mitä yhteistä on vanhenevalla naisella ja koiralla? Kenen ääntä kuunnellaan ja kuka vaiennetaan, ja kuka valitsee vaieta?

Dramaturgi UNOssa:

Minna Leino

Tutustu näytelmään:

Näytelmä on työvaiheessa.

Lisätiedot [Nordic Drama Cornerista](#).

UNOn päättyessä (kevät 2022) näytelmä on kesken. Esitysoikeudet & tieto tekstin tuotantotilanteesta: [Nordic Drama Corner](#)

OTE NÄYTELMÄSTÄ

YKSI

Missä sä olet? Tule tänne!

Toinen ilmestyy jostain yhtäkkiä. Ontuu yhtä jalkaansa hiukan.

YKSI

Istuhan alas.

TOINEN

Mä aattelin just mennä vähän tonne.

YKSI

Istuhan vaan alas. Täytyy jutella. Istu alas siihen

TOINEN

Jos mä seison tälle? Näin, kato.

YKSI

Istu alas.

TOINEN

Huokaus. Istun.

YKSI

Mikä tämä on?

TOINEN

En näe.

YKSI

Älä yhtään yritä. Mikä tämä on? Älä haukottele. Tämä on kuollut pikkulintu

TOINEN

Se pitää haudata.

YKSI

Mä haetaan sen kyllä.

TOINEN

Sitten mä en löydä sitä!

YKSI

Istu. Ei siinä ole mitään löydettävää kun se on jo haudattu.

TOINEN

Onhan ja just silloin.

YKSI

Sitä ei kaiveta sieltä uudestaan.

TOINEN

Siksihän se haudataan että sen voi kaivaa uudestaan.

YKSI

Ei!

TOINEN

En kuuntele enää. Menenkin tästä vähän toiseen paikkaan.

YKSI

Nyt!

TOINEN

Miksi noin kovaa puhut?

YKSI

Et voi tappaa pikkulintuja.

TOINEN

En tappanut.

YKSI

Tapoithan.

TOINEN

Kun se liikahti siinä vaan silmäkulmassa niin nopeesti.

YKSI

Ei voi tappaa ketään vaikka se liikahtaa silmäkulmassa nopeesti.

TOINEN

Ei ollu hyvä maku. Huonoksi mennyt pikkulintu.

YKSI

Niin ei tehdä ihan turhaan, tai ei siis tehdä ollenkaan. Ymmärrätkö? Annetaan olla.

Anna olla, pikkulinnun. Ja kaikkien lintujen me annamme olla. Eikö?

TOINEN

Eikö! Nyt mä ehkä vähän menen tonne toiseen paikkaan?

YKSI

Mene.

Toinen menee, ontuen.

YKSI

Eihän mulla oo mitään lapiotakaan eikä mitään. Ei se yhtään enää liiku. Sulat heikosti vielä väräjä. Ehkä se on tuuli.

Marie Kajava

(s. 1980)

on helsinkiläinen näytelmäkirjailija ja dramaturgi. Hän on valmistunut Teatteri-
korkeakoulusta teatteritaiteen maisteriksi
2016. Kajava on kirjoittanut näytelmiä,
harjoitusprosessin myötä muotoutuvia
esityskäsikirjoituksia ja erilaista tekstiä
esityksiin. Lisäksi hän on toiminut esitys-
ja tekstidramaturgina teatteri- ja tanssi-
teoksissa sekä dokumenttielokuvissa.
Dramaturgisen työn rinnalla Kajava tekee
journalistista työtä ihmisoikeuksien sekä
pakolais- ja kehityskysymysten parissa.
Lisäksi hän työskentelee tuntiopettajana
Teatterikorkeakoulussa.

Yhteys näytelmäkirjailijaan:
Kirjailijan yhteystiedot saa TINFOsta
tinfo(at)tinfo.fi.

Kuva © Jukka Salminen

UNDRESS ME, THEN

Undress me, then on näytelmä paimentolai-
suudesta, laajasta maisemasta ja adaptaa-
tiosta selviytymisen keinona. Keskiössä
ovat kysymykset paitsi kuivasta maasta ja
ilmastonmuutoksen keskellä elävien alku-
peräiskansojen ja kulttuurien sietokyvyn
rajoista myös tulkkaamisesta ja vallasta.
Näytelmä tarkastelee länsimaisen ihmi-
sen pyrkimystä riisua vieras ihminen (tai
maa) alastomaksi, aivan kuin hänellä ei
olisi koskaan minuuutta tai vaatteita ollut-
kaan.

Kirjoittaja jatkaa dokumentaarisen
materiaalin mahdollisuuksien tutki-
mista ja on kerännyt näytelmää varten
raakamateriaalia paimentolaiselämästä
Keniassa, Marokossa ja Beninissä.

Dramaturgi UNOssa:
Seppo Parkkinen

Tutustu näytelmään:
Näytelmän saa luettavaksi kirjailijalta
(pyydä yhteystiedot TINFOsta).

Esitysoikeudet & tieto tuotantotilanteesta
kirjailijalta.

OTE NÄYTELMÄSTÄ

ULKOPUOLINEN

TULKKI

PAIMENTOLAINEN

I kohtaus

LIIKE

Tuuli puhaltaa. Jokin alkaa keskeltä.

- You.

- You keep moving.

- There is no reference place
that you say: this is my home.

- You keep moving.

- This is my home.

- You keep moving.

- He is saying that
lot of people don't
come back.

- You keep moving!

Tuuli puhaltaa. Kuivassa maassa kylkiluut.

Hiljaisuus.

- How did you know where to to go?

- How did you hear the, I mean the rain?

- What were you afraid of /

- He said wildlife, /

- Well, tell me what happens?

Tauko.

- This is all about (*aurua*)...

- He said wildlife,
particularly the lions /

- This is all about the
imagination (*aurua*).

E.L. Karhu

(s. 1982)

on näytelmäkirjailija. Karhun näytelmiä on esitetty muun muassa Q-teatterissa, Tampereen Työväen Teatterissa ja Teatteri Takomossa sekä monissa teattereissa ympäri maailmaa. Karhun näytelmiä on käännetty seitsemälle eri kielelle. Karhun näytelmäkokoelma *Prinsessa Hamlet ja muita näytelmiä* (Into Kustannus) ilmestyi vuonna 2017. Saksalainen Rowohlt Theaterverlag julkaisi Karhun *Prinsessa Hamlet* -näytelmän saksaksi vuonna 2018. Karhun uusin näytelmä, *Eriopis – Medeian selviytyjätytär kertoo kaiken*, sai maailmannensi-iltansa saksalaisessa Schauspiel Leipzig -teatterissa maaliskuussa 2020 Stefan Mosterin saksannoksena.

Yhteys näytelmäkirjailijaan:
emmy.karhu(at)gmail.com tai
[Nordic Drama Corner](#)

Karhu kehitteli kirjailijaohjelmassa useampaa teosta.

Dramaturgi UNOssa:
Otto Sandqvist

Kuva © Laura Malmivaara

ERIOPIIS

– Medeian selviytyjätytär kertoo kaiken

Medeian myytti on vavahduttanut vuosituhansien ajan. Lapsensa tappavan äidin tarinaa on tulkittu yhä uudestaan ja uudestaan eri taidemuodoilla, ilman että se olisi tyhjentynyt. *Eriopis* ottaa myyttiin uuden, säväyttävän näkökulman: selviytyjän, jälkeensä jäävän katseen. Medeian ja Jasonin tytär Eriopis, jonka isä on ollut poissa ja äiti jättänyt vähälle huomiolle, joutuu äidin ja veljien kadottua selviämään yksin. Mutta kykeneekö hän vielä kukaan kertomaan omaa tarinaansa vai kertovatko muut sen hänen puolestaan? Lehdet ja televisio imevät tragediasta ainekset omiin kertomuksiinsa, mutta onko Eriopiksella ollenkaan omaa ääntä?

Järisyttävä, kiihkeä näytelmä elää yhtä aikaa ikuisissa arkkityypeissä ja nykypäivän ärsykeitä pursuavassa media-maailmassa. Se on teatterin rajoja venyttävä runollinen ja lihallinen läpileikkaus kärsivän ihmisen mieleen.

Näytelmän dramaturgi:
Pipsa Lonka

Tutustu näytelmään:
Näytelmän saa luettavaksi
[Nordic Drama Cornerista](#).

Näytelmä on julkaistu painettuna kirjana (ntamo, 2021).

Näytelmä on käännetty saksaksi (Stefan Moster) ja englanniksi (Emily Jeremiah ja Fleur Jeremiah), lisäksi tulossa käännökset ruotsiksi (Sofia Aminoff) ja japaniksi (Yasuko Nakai).

Näytelmän Suomen kantaesitys on Q-teatterissa keväällä 2022. Esitysoikeudet & tieto tekstin tuotantotilanteesta: [Nordic Drama Corner](#).

Maria Kilpi

(s. 1979)

on vuonna 2007 Teatterikorkeakoulusta valmistunut helsinkiläinen näytelmäkirjailija ja dramaturgi. Kilpi on kirjoittanut materiaalilähtöisiä, mm. romaaneihin ja haastatteluaineistoihin perustuvia näytelmiä teattereille eri puolilla Suomea (mm. Rakastajat-teatteri, Vaasan kaupunginteatteri ja Espoon kaupunginteatteri). Kilven näytelmä *Harmin paikka* voitti Theatertreffien näytelmäpalkinnon Berliinissä 2007, sitä on esitetty Suomen kansallisteatterissa, sekä neljässä muussa maassa kolmella eri kielellä. Kirjailijana Kilpi on kiinnostunut erilaisten pohjamateriaalien käyttämisestä aihepähtöisessä kirjoittamisessa. Hän kirjoittaa halusta ymmärtää paremmin niitä erilaisia kulttuurisia käsityksiä ja arvoja, joihin nykytodellisuus perustuu, ja niiden historiallista rakentumista.

Yhteys näytelmäkirjailijaan:
Kirjailijan yhteystiedot saa TINFOsta [tinfo\(at\)tinfo.fi](mailto:tinfo(at)tinfo.fi).

Kuva © Tiina Eronen

JOKA KOLMAS

(työnimi)

Kun unet katoavat. Eräänä päivänä tajuat, että et ole pitkään aikaan nähnyt unia. Kun nukut, putoat mustaan tyhjiyteen, josta heräät aamulla kaikkea muuta kuin levänneenä. Jossain tuolla on olemassa normaali todellisuus, jossa normaalit ihmiset elävät normaalia elämää. Me elämme täällä varjojen maassa, jota useimmat teistä osaisivat tuskin kuvitella.

Millainen mindfuck on, kun ihminen jonka piti rakastaa ja tukea käyttäytyy tavoilla joita ei olisi pystynyt kuvittelemaan, ja jotka sotivat kaikkea oikeaksi ja inhimilliseksi pitämäsi vastaan? Entä kun kertomuksen alussa luotu jännite ei koskaan purkaudu lyönniksi asti, se vaan jatkuu, jatkuu ja jatkuu?

Olimme valmiita suojelemaan lapsiamme miltä tahansa, ja itseämme tuskin miltään.

Joka kolmas (työnimi) on tutkielma naiseen kohdistuvasta henkisestä parisuhdeväkivallasta. Se on virittymistä taajuudelle jota kukaan ulkopuolinen ei ymmärrä, kieli jota puhutaan vain kahden ihmisen välillä. Teos näyttämöllistää sen verkon johon väkivallan uhri jää vangiksi, kuvaa väkivallan kokemusta sisältäpäin katsottuna, ja vastaa siihen useimmin kysytyyn kysymykseen: Miksi se ei vaan lähde?

Näytelmä on Ibsenin *Nukkekodin* päällekirjoitus. Se ei kerro teoksen tarinaa uudestaan, vaan näytelmästä on lainattu henkilöitä, yksi kohtaus ja erilaisia yksityiskohtia näytelmän materiaaliksi.

Dramaturgi UNOssa:

Minna Leino

Tutustu näytelmään:

Näytelmän saa luettavaksi kirjailijalta (pyydä yhteystiedot TINFOsta).

UNOn päättyessä (kevät 2022) näytelmä on kesken. Esitysoikeudet & tieto tekstin työvaiheesta ja tuotantotilanteesta kirjailijalta.

OTE NÄYTELMÄSTÄ

3. DISSOSIAATIO 1

MINÄ

Kävelet kadulla

*työnnät nukkuvaa Ivaria punaisissa vaunuissa,
Ivar ei nuku muuten kuin liikkuvissa vaunuissa.*

*Ensimmäiset ruskeat lehdet rapisevat
vaununpyörien alla.*

Työnnät vaunuja ylämäkeen

JOHANNAN ÄÄNI (*Nonchalantly, ei ollenkaan
syyttävästi.*) *Roskapussi jäi eteisen lattialle.*

(Nora pysähtyy.)

MINÄ

Mikä roskapussi?

JOHANNAN ÄÄNI

Ihan tavallinen roskapussi eteisen lattialla.

MINÄ

Eihän se niin vakavaa ole eihän?

Yks roskapussi

sellainen voi unohtua keneltä tahansa.

Sinua väsyttää

et jaksaisi millään kääntyä takaisin

Helmer tulee töistä vasta

JOHANNAN ÄÄNI

Roskapussi

MINÄ

Työnnät vaunuja eteenpäin ylämäkeen

(Nora jatkaa matkaa.)

MINÄ

*Vastaan tulee juokseva nainen, ponnari heiluu
askelien tahdissa.*

JOHANNAN ÄÄNI

Pitäisköhän sunkin mennä joskus lenkille?

MINÄ

Vanha nainen taluttaa pientä terrieriä.

JOHANNAN ÄÄNI

Sulla on vieläkin äitiyshousut jalassa.

NORA (*Ei ihan tiedä.*)

Eiks se oo ihan tavallista?

MINÄ

On. Kyllä on.

JOHANNA

Vai onko?

MINÄ

Nainen, mies ja lastenvaunut.

*Mies työntää lastenvaunuja yhdellä kädellä
toisella selittää naiselle jotain. Siinä menee ihan
tavallinen perhe, ihan samalainen kuin sinun
perheesi. Eikö niin?*

JOHANNAN ÄÄNI

Se roskapussi.

(Nora pysähtyy)

MINÄ

Mene mene, kyllä sen ehtii.

(Nora jatkaa matkaa.)

MINÄ

Keltainen punainen oranssi ruskea

lehdet ratisee pyörien alla

työnnät vaunuja reippaasti ylämäkeen.

Sinua väsyttää.

Maria Kilpi

21

Joka kolmas (työnimi)

Iida Koro

(s. 1985)

on helsinkiläinen näytelmäkirjailija ja dramaturgi. Koro on kirjoittanut näytelmiä sekä toiminut esitysdramaturgina ja käsikirjoittajana erilaisissa työryhmissä. Lisäksi hän on kirjoittanut ja ohjannut kuunnelmia.

Yhteys näytelmäkirjailijaan:

iida.hameenanttila(at)gmail.com

Kuva © Jukka Salminen

RAKAS KUOLEMA

(työnimi)

Näytelmä alkaa, kun isä on kuollut. Kuoleman hetki kuroo auki menneisyyden: kuolemanpelon joka on ollut läsnä naisen lapsuudesta alkaen. Millaista on kasvaa aikuiseksi kun oma vanhempi haluaa kuolla? Millaista on rakastaa jotakuta, joka on uhannut tappaa? Millaista on tuntee, että voi elää ja hengittää vasta kun oma vanhempi on kuollut? Voiko sitenkään?

Kuolematon nainen hallitsee kuolemaa omilla ajatuksillaan ja teoillaan. Hänen pakkomielteensä saa hänet kokemaan ulkopuolisuutta yhteisöön, joka torjuu kuoleman, pyrkii ikuiseen nuoruuteen ja kuolemattomuuteen. Vai ovatko kaikki muutkin yhtä pakkomielteisiä? Voiko tästä löytyä puuttuva yhteys?

Dramaturgi UNOssa:

Elina Snicker

Tutustu näytelmään:

Näytelmän saa luettavaksi kirjailijalta iida.hameenanttila(at)gmail.com.

UNOn päättyessä (kevät 2022) näytelmä on kesken. Esitysoikeudet & tieto tekstin työvaiheesta ja tuotantotilanteesta kirjailijalta.

OTE NÄYTELMÄSTÄ

SIIVOUSPALVELU

Kuolematon nainen soittaa siivouspalveluun.

KUOLEMATON NAINEN

Moi.

SIIVOUSPALVELU

Moi.

KUOLEMATON NAINEN

Nyt on siis sellanen tilanne

SIIVOUSPALVELU

Okei sellainen tilanne. Otan osaa. Kuinka voin auttaa?

KUOLEMATON NAINEN

Mun pitäis jotenkin kai hoitaa, hoitaa se asunto tai jotain.

SIIVOUSPALVELU

Joo.

KUOLEMATON NAINEN

Mut mä en pysty menemään sinne. Niin että onkohan olemassa, onkohan olemassa joku sen tyyppinen palvelu. Että voiskohan joku teistä mennä hoitamaan sen asian.

SIIVOUSPALVELU

Joo eiköhän se onnistu. Me voidaan käydä hoitamassa se alkusiivous siellä. Mutta ois nyt varmaan tärkeätä että kävisit sit sen jälkeen siellä. Et jos siellä ois niinku jotain sellasta mitä haluat niinku pitää ittelläs muistona tai jotain. Me voidaan kyllä viedä kaikki muu pois

KUOLEMATON NAINEN

Mä en oo käyny siellä vuosiin.

SIIVOUSPALVELU

Niin.

KUOLEMATON NAINEN

Eihän teillä sattuis olemaan sellasta palvelua, vähän niinku lisäpalvelua...

SIIVOUSPALVELU

Niin?

KUOLEMATON NAINEN

Et jos voisitte käydä ne tavarat läpi ja katsoa, mikä ois tärkeää. Mä en tarvitse paljon, mutta vaikka kolme esinettä jotka näyttää siltä, että ne vois joku haluta säilyttää. Esimerkiksi jos on kirjoja tai valokuvia. Jotakin sen tyyppistä.

Valto Kuuluvainen

(s. 1981)

on syntyperäinen helsinkiläinen näytelmäkirjailija, dramaturgi ja ohjaaja. Hän on valmistunut Teatterikorkeakoulusta vuonna 2014, ja sen jälkeen työskennellyt freelancerina teatterin ja esitystaiteen eri tehtävissä. Sivutoiminaan Kuuluvainen harrastaa sukupuolivähemmistöihin liittyvää aktivismia, bändisoittoa sekä ympäristökysymyksiä.

Yhteys näytelmäkirjailijaan:
valtokuuluvainen(at)gmail.com

Kuva © Tiina Eronen

KULTAINEN LUSIKKA

– Kolme kuvaelmaa suomalaisesta rahasta

Varakkuus on kuin patja, joka pehmentää törmäykset ulkomaailmaan. Oli kyseessä sitten hintavan lenkkikengän verhoaman päkiän tömähdyt asfalttiin, niiskuttavan turistimassan väistäminen lentokentän turvatarkastusjonossa, ilmastonmuutoksen aiheuttaman vesipulan seuraukset – raha suojelee omistajaansa todellisuuden sotkuisemmilta puolilta kenties tehokkaammin kuin mikään muu.

Kultainen lusikka on eepinen kuvaelma Nokia-suomalaisuuden historiasta, jossa etuoikeudet periytyvät. Näytelmä matkaa Oulun tervaporvareista Finnair-Suomen kautta nykyaikaan, jossa sijoittamisesta on tullut osa keskiluokan identiteettiä. Kolmelle aikakaudelle sijoitettava draamallinen triptyykki on kertomus rahan hiljaisuudesta, kohtuuttomuudesta ja yhteiskuntaluokista.

Mitä tarkoittaa valinnanvapaus maailmassa, jossa raha määrittelee identiteettiämme? Kumpi on vahvempi voima, perheside vai yhteiskuntaluokkia erottava arvojen ja elämäntapojen kuilu? Voiko vaurauden pehmoista syliä vastustaa – ja miksi oikeastaan pitäisi?

Dramaturgi UNOssa:

Paula Salminen

Tutustu näytelmään:

Näytelmän saa luettavaksi kirjailijalta
valtokuuluvainen(at)gmail.com.

UNOn päättyessä (kevät 2022) näytelmä on kesken. Tekstin työvaihetta voi tiedustella kirjailijalta. Esitysoikeudet & tieto tuotantotilanteesta: [Nordic Drama Corner](#).

OTE NÄYTELMÄSTÄ

KIRJE

KUORO

Karinin ja Juhon asunto Helsingissä.

Käykää sisään, olkaat hyvät! Katsovat ympärilleen.

Ulko-ovi on täyspuuta. Siihen on kiinnitetty kaksi mahonginväristä puista kohokuvaa vastatusten. Naisen ja miehen päät profiilissa. Naisella on korkea kampaus, kasvopiirteet ovat vieraat, ei-suomalaiset..

KARIN

Ne on Juho tuonut työmatkalta kaukoidästä vuonna kuusikymmentyhdeksän... En muista mistä tarkalleen... Hän oli niin paljon matkoilla, minulla menee paikat sekaisin...

KUORO

Karin kirjoittaa kirjettä valkoiseksi maalatun puisen työpöydän ääressä. Pöydässä on sirot kaarevat jalat ja Karinilla metsänvihreä pusero, jonka kaulusta pitelee hillitty rintarossi. Ikkunan ulkopuolella, vaaleiden pitsiverhojen takana näemme rauhallisen, kallioisen pihan... Kas vain... Kallion laella seisahuttaa harakka.

Se keinauttaa nokkaansa. Lehahtaos pois, harakkaystävä...

KARIN

Ennen pihalla oli aina lapsia. Niin paljon lapsia tässä talossa, että koulua käytiin kahdessa vuorossa. Elli oli aamuvuorossa ja Markku ja Riitta iltavuorossa, vaikka kirjoitin koululle toiveenamme, että olisivat kaikki samassa vuorossa. Siinä oli yksi tunti välissä, oli minulla sitten omaa aikaa... Suoristelen lakanoiden taitokset, pesen Juhon kupin ja laitan sen takaisin täsmälleen samaan asentoon... Menen parvekkeelle ja siinä samassa ovikello helähtää..

*Postiluukku kolahtaa. Kuoro huomaa kirjeen, joka putoaa lattialle.
Naapurihuoneessa Karin puolisoo Juho yskii vaikeasti ja haukkoo henkeä.*

Juho ei kestänyt yhtään lasten meteliä... Ensin sillä alkoi niska punoittaa ja sitten se murahti... Jos minä en siinä vaiheessa puuttanut, saattoi tulla isän kädestä...

KUORO *Lukee, mitä Karin on kirjoittamassa.*

"Arvoisa herra presidentti, kiitos kutsustanne Linnan itsenäisyyspäivävastaanotolle..".

Okko Leo

(s. 1971)

on helsinkiläinen näytelmäkirjailija ja dramaturgi. Hän on valmistunut Teatteri-korkeakoulusta teatteritaiteen maisteriksi vuonna 2011. Leo on kirjoittanut lukuisia näytelmiä ja radiokuunnelmia, ja hänen teoksiaan on esitetty laajalti Suomessa ja ulkomailla. Helsingissä hänen näytelmiään on esitetty muun muassa Kansallisteatterissa ja KOM-teatterissa. Näytelmät ovat saaneet myös kansainvälistä näkyvyyttä Saksassa, Tsekeissä ja Yhdysvalloissa. Leon näytelmiä on käännetty ruotsiksi, englanniksi, saksaksi ja tsekiksi.

Yhteys näytelmäkirjailijaan:

okko.leo(at)gmail.com tai
[Agency North](#)

Kuva © Jukka Salminen

XEX

XEX käsittelee valtavirtapornoa. Näytelmä on nukketatterinäytelmä, joka on maagista realismia hyödyntävä matka pornon maailmaan. Se on kertomus siitä, kuinka pornosta tuli massojen kulutus-tavaraa ja tätä seurannutta poliittista sensuuria, mutta yhtä lailla se on kertomus himosta, valtasuhteista, himosta ja esineellistämisestä. Näytelmä banalisoi pornolle ominaisen tyyllilajin mukaisesti aiheensa, tyyliinsä ja näytelmän, mutta tätä kautta teos pyrkii löytämään myös jotakin tukahdutettua ja sakraalia.

Dramaturgit UNOssa:

Juha Hurme ja Elina Snicker

Tutustu näytelmään:

Näytelmän saa luettavaksi
[Agency Northista](#).

Näytelmä on valmis. Esitysoikeudet & tieto tekstin tuotantotilanteesta: [Agency North](#).

OTE NÄYTELMÄSTÄ

8. KOHTAUS

Valvoja saapuu näyttämölle. Hän on ihmisnäyttelijä, joka on pukeutunut viralliseen asuun. Valvoja luettelee alla olevien elokuvien nimiä.

VALVOJA

Best in Ass.
Big Wet Asses.
Booty Talk.
Put It Between My Tits.
Female of the Species.
Ass Parade 66.
Extreme Schoolgirls.
Big Tit Cream Pie 41.
My Stepbrother Took My Ass.
Who's Nailin' Paylin?
Fill It Up Please.
Shut Up and Fuck Me.
Asian Fuck Faces 4.
My Friend's Hot Mom 3.
Amateur Pussy Hunt X-Cut.
Anal Soccer Moms 3.
Inner City Black Cheerleader Search 17.
Flesh for Fantasy.
I Love My Mom's Big Tits 5.
Ass Parade 62.
Big Black Wet Butt Orgy.
Anal Monster Black Cock Sluts 2 - MILF Edition.
Art of Pussy Eating.
Blowjob Knockouts.
Big Ass Anal Wreckage.
American Cocksucking Sluts.
OMG! You Came In Me.
Pussy Eating Club 2.
Filthy's Peepin' Tom 3.
All That Ass - The Orgy 5.
Extreme Schoolgirls 9.
Gangbang Me.

Cheating Housewives 6.

He Came Inside My Hotwife 4.

Asian Fuck Machines.

75 Nurse Orgy.

Asian Anal Assassins.

Hot Cherry Pies.

Anal Motherfucker.

Girl Scout Scary Bike Rides.

Mama Sutra.

Squirt Bang.

Kuulemme taputuksia ja bravo-huutoja.

Pipsa Lonka

(s. 1977)

on valmistunut vuonna 2007 Teatteri-
korkeakoulusta ja toiminut siitä lähtien
vapaana näytelmäkirjailijana ja dramatur-
gina. Longan teoksia on palkittu mm Prix
Europassa ja Heidelberg Stückemarktissa.
Hänen näytelmänsä *Lauluja harmaan
meren laidalta – These little town blues are
melting away* sai vuoden 2013 ja *Toinen
luonto* (*Den andra naturen*, käänös Sofia
Aminoff) vuoden 2018 parhaan näytel-
män Lea-palkinnon.

Yhteys näytelmäkirjailijaan:
[Agency North](#)

Näytelmä on kantaesitetty ruotsiksi Teatteri
Viiruksessa 2021. Esitysoikeudet & tieto tekstin
tuotantotilanteesta: [Agency North](#).

Kuva © Tiina Eronen

NELJÄN PÄIVÄN LÄHEISYYS

Rannalla on hotelli, hotellissa lomailijoita.
Rantaan ajautuu kaloja ja rantaviiva peit-
tyy kuolleiden kalojen ruumiilla. Taivaalta
saapuvat lokit, jotka hohtavat valkeina ja
täyttävät rannan. Hotellihuoneissa ihmi-
set elävät jokapäiväistä elämäänsä, vie-
rekkäin toisten kanssa, mutta kuolema on
koko ajan läsnä, aivan nenän alla, väistä-
mättömissä.

Näytelmässä on lokkeja ja ihmisiä,
rannalla ja merenrantahotellissa. Siinä on
kuolemaa ja helppoa elämää, läheisyyttä
ja äkillistä inhoa, höyheniä, varpaan-
kynsiä, hiekkaa, muovituoleja. Ja jossain
lähellä, näyttämön todellisuuden laidalla,
ihminen puhdistaa hammasharjalla hyvin
hellästi harmaalokin luurankoa.

Kirjoittamiseni ytimessä on ollut halu
kutsua lokit sisään näytelmään, joka koh-
telisi heitä tasavertaisina olentoina ihmis-
lajin rinnalla. Näytelmä katsoo ihmis-
joukkoa ja lokkiparvea samalla katseella;
etäältä tarkastellen ja läheltä kuunnellen.
Olen pyrkinyt tekemään tekstiin tilaa
lokkien (konkreettisten lокkien) ilmene-
miselle, tekemään näkyvää nähdyksi ja
tunnustelemaan näiden huikeiden
siivekkäiden ihmeellisen vierasta ja täysin
vastaansanomaton todellisuutta.

Dramaturgi UNOssa:
E.L. Karhu

Tutustu näytelmään:
Näytelmän saa luettavaksi
[Agency Northista](#).

Näytelmä on julkaistu painettuna kirjana
suomeksi (ntamo, 2021) ja ruotsiksi
(Labbet, 2021).

Näytelmä on käännetty ruotsiksi (Sofia
Aminoff), englanniksi (Kristian London),
tanskaksi (Birgita Bonde Hansen),
venäjäksi (Anna Sidorova) & espanjaksi
(Luisa Gutiérrez Ruiz).

OTE NÄYTELMÄSTÄ

Huone 203

Nainen polttaa savuketta parvekkeella, nojaa kaiteeseen, pyörittää nilkkaansa. Mies istuu muovituolilla ja hieroo niskaansa silmät kiinni.

Lokki istahtaa parvekkeenkaiteelle. Sen kalpeiden silmien ympärillä on punaiset renkaat.

He katselevat toisiaan.

Jussi Moila

(s. 1981)

on vuonna 2010 Teatterikorkeakoulusta valmistunut teatteritaiteen maisteri.

Ammatiltaan hän on näytelmäkirjailija, käsikirjoittaja, dramaturgi, sanoittaja ja dramaturgian opettaja.

Moilan teoksia ovat *Veitset leikkaa ilman*, *Nevermind*, *Paratiisi*, *Tunteaton sotilas – vuoropuhelu Linnan romaanin kanssa* ja *Madonna*. Moila on kirjoittanut laulutekstejä useille lauluntekijöille/säveltäjille. Moila on saanut toistiaan kotimaisia ja ulkomaisia palkintoja ja huomionosoituksia (mm. Koura- ja Jussi Kylätasku -palkinnot). Hänen näytelmiään on käännetty useille kielille ja esitetty myös Suomen ulkopuolella.

Moila toimii helsinkiläisen Teatteri Nirvana -ryhmän toisena taiteellisena johtajana ja on työskennellyt Kokkolan kaupunginteatterin dramaturgi-ohjaajana (2012–2015).

Yhteys näytelmäkirjailijaan:

[Nordic Drama Corner](#)

Kuva © Tiina Eronen

Merkintöjä ekologisesta kriisistä – osa 1:

ISÄN MAA

Jussi Moilan *Isän maa* -näytelmä kuvaa nuoren isän sairastumista psykoosiin ja perheelle siitä aiheutuvia ongelmia. Isän sairaus limittyy kauhukuviin maapallon ekologisesta romahduksesta. Näytelmä on yksilön yritys tarkastella tekojensa vaikutusta läheisiinsä ja toisaalta lajinsa vaikutusta ympäröivään ekosysteemiin. Näytelmä tähyää kohti mieheyttä ilman maskuliinista panssaria, ja kysyy onko historiasta vielä mahdollista irtautua. Voiko ihminen tiedostaa tekojensa seuraukset ja muuttaa käytöstään tällä planeetalla? Voiko isä lakata siirtämästä vaikenemisen perinnettä lapsilleen?

Näytelmä on ensimmäinen osa Moilan sarjamuotoisesta teoksesta *Merkintöjä ekologisesta kriisistä*.

Dramaturgi UNOssa:

Klaus Maunuksela

Tutustu näytelmään:

Näytelmän saa luettavaksi [Nordic Drama Cornerista](#).

Näytelmän kantaesitys on Kansallisteatterin pienellä näyttämöllä syksyllä 2024.

Esityoikeudet: [Nordic Drama Corner](#).

OTE NÄYTELMÄSTÄ

(ohje kirjailijalta näytelmän alussa)

VIKSISTÄ

Tärkeä seikka maskiin/puvustukseen liittyen on se, että kaikilla miehillä on viikset – juuri viikset tekevät tässä näytelmässä miehestä miehen. Teinillä on hennot teiniviikset, ja mitä vanhempi (tai miehekkäämpi) mies on kyseessä, sitä komeammat ovat hänen viiksensä. Isällä voi olla myös parta. Jos näyttelijällä ei kasva omia viiksiä, voidaan käyttää tekoviiksiä – ja sikäli kun näyttelijät tuplaavat rooleja on tekoviiksien käyttö luultavasti muutenkin käytännöllisempää. Huom. lapsella ei ole viiksiä ja se tekee hänestä lapsen. Homo sapienseilla on kaikista isoimmat viikset.

Marjo Niemi

(s. 1978)

on kirjailija ja dramaturgi. Vuonna 2004 Teatterikorkeakoulusta valmistunut Niemi on kirjoittanut esimerkiksi näytelmiä, romaaneita ja kuunnelmia. Näytelmiä on esitetty mm. Jyväskylän ja Kajaanin kaupunginteattereissa, KOM-teatterissa, Teatteri Siperiassa, Teatteri Avoimissa Ovilla ja Teatteri Jurkassa. Viimeisin kantaesitys oli *Norminäytelmä* KokoTeatterissa 2021. Niemen romaani *Kaikkien menetysten äiti* voitti Runeberg-palkinnon ja uusin romaani *Kuuleminen* oli Finlandia-palkintoehdokkaana vuonna 2021. Niemi on toiminut Nuoren Voiman Liiton hallituksen puheenjohtajana sekä Ylen ja Imagen kolumnistina. Hän opettaa kirjoittamista ja dramaturgiaa Kriittisessä korkeakoulussa ja Teatterikorkeakoulussa.

Yhteys näytelmäkirjailijaan:

lmarjoniemi(at)gmail.com tai
[Nordic Drama Corner](#)

Kuva © Laura Malmivaara

PIENEN BUDJETIN SOTAELOKUVA

(työnimi)

”Alkoholismi ei tavallaan ole yksityisasia. Se on kaikkien asia, tavalla tai toisella.”

Mari kuvaa kokeilevaa elokuvaa edesmenneestä isästään. Isä haluaa siitä oikean sotaelokuvan, ei mitään sentimentaalista tunnelmointia. Isä on kyllä kuollut alkoholismiin, mutta käy silti paraikaa omaa sotaansa Marin lapsuudenkodissa, jota poliisit piirittävät. Marilla on pääsy tuolle rintamalle isän luo vielä hetken. Sodan kantoalue ulottuu pitkälle, Marin puolisoon ja lapsiin saakka. *Pienen budjetin sotaelokuva* on maagisrealistinen tilinteko, mutta myös rakkaudenteko kaikille, jotka ovat joskus rakastaneet alkoholista.

Dramaturgi UNOssa:

Heini Junkkaala

Tutustu näytelmään:

Näytelmän saa luettavaksi
[Nordic Drama Cornerista](#).

UNOn päättyessä (kevät 2022) näytelmä on kesken. Esitysoikeudet & tieto tekstin työvaiheesta ja tuotantotilanteesta:
[Nordic Drama Corner](#).

OTE NÄYTELMÄSTÄ

Poliisiradio: *"...kaikki lähitalot on käyty läpi... ulkonaliikkumiskielto...naapurissa järkyttynyt vanhempi nainen, siellä voisi joku kävästä jos kerkii..."*

ISÄ
Miksei kukaan leiki mun kanssa?

MARI
Koska mua kiinnostaa nyt totuus. (Saa naurukohtauksen.)

ISÄ
Mikä tuli?

MARI
Joo, anteeksi. Mua vaan huvittaa toi totuus...

ISÄ
Minkä takia?

MARI
No se nyt vaan on vähän loistanut poissaolollaan meidän elämässä.

ISÄ
Mitä?

MARI
Koska alkoholismien oire on valehtelu.

ISÄ
Eikä... Ootko sä alkanu juomaan?

MARI
En, isä, en ole. Tämä koskee sinua.

Poliisiradio: *"...nyt sitä sitten vaan odotellaan... tulisi pihalle... kuulosti olevan vahvassa humalassa... kun ei vaan nyt tempaisisi mitään..."*

MARI
Mä olen lopettanut valehtelun.

ISÄ
Syytätkö sä mua valehtelusta vai?

MARI
Se on oire.

ISÄ
Selvä! Nyt se on päätetty, minä kaivan kuopan (Mari osallistuu virkkeen lopun lausuntaan:) takapihalle, menen kuoppaan makaamaan ja ammun itseni. Ole hiljaa! Kun kaikki on mua vastaan täällä! Vaikka mulla on niin vaikeeta! Te ette voi ymmärtää millaista minun elämä on ollut ja on! (menee, ovi avautuu, sodan äänet, ovi sulkeutuu, äänet hiljenevät)

MARI
Hän tulee kohta takaisin. Hän vain pyyhkii mielestään hiukan kokemaansa loukkausta. Sitä odotellessa mä teen tällaisen vertaistukiharjoituksen. Tässä näette kuilun. Se on pohjaton kuilu. Mitä tahansa sinne heittää, niin sinne se jää. Kuiluissa on yleensä kaiku, mutta tässä ei ole. Yksi mun todellisuuksista on nimittäin vähän erilainen todellisuus, siellä on erilaiset fysiikan lait. Kaikua ei ole. Mitään ei tule takaisin.

Mä näytän. (alkaa heitellä kuiluun lausahduksiaan ja joitain tavaroita.) Mä luotan suhun! Tee se itsesi vuoksi! Nähdään sitten huomenna! Tervetuloa syntymäpäiville! Tulisitko katsomaan koulukuoron esiintymistäni? Tässä hoitojakson esite! Sinä pystyt siihen! Rakastan sinua! Älä tee tätä itsellesi!
Olen niin ylpeä susta! Tällä kertaa se onnistuu! Tässä taas tämä hoitojakson esite! (kolinaa alkaa kuulua) Jaha. Hän olikin nopea tällä kertaa.

Minna Nurmelin

(s. 1967)

on vuonna 1999 Teatterikorkeakoulusta valmistunut helsinkiläinen näytelmäkirjailija ja teatteriohjaaja. Monet hänen varhaisemmista käsikirjoituksistaan ovat syntyneet devising-metodilla, viime vuosina hän on keskittynyt lähinnä omien näytelmiensä kantaesitysten ohjaamiseen erityisesti Suomen Kansallisteatterissa. Nurmelin tarkastelee usein näytelmissään isoja olemassaolon kysymyksiä näennäisen arkisten tilanteiden ja havaintojen kautta. Kirjailijan näytelmä *Muista minut – Remember Me* sai ulkomaisen ensi-iltansa New Yorkissa Fringe-festivaalilla 2015 ja *Dream Team* tuli valituksi Global Female Voices -lukudraamasarjaan Lontoossa 2018.

Yhteys näytelmäkirjailijaan:
[minna.nurmelin\(at\)saunalahti.fi](mailto:minna.nurmelin(at)saunalahti.fi)

Kuva © Laura Malmivaara

ERÄÄN HERÄÄMINEN

(työnimi)

Näytelmän päähenkilön Nadian perheessä on tapahtunut kaksi mystistä kuolemantapausta, joita hän alkaa selvittää. Nadia kutsuu esiin muita henkilöitä, joiden avulla hän kulkee menneisyytensä keskeisten tapahtumien läpi. Kuka valehtelee vai valehteleeko kukaan?

Näytelmä on tyyliltään unenomainen kehollinen trilleri. Se on vinon huumorin sävyttämä draama perheestä ja suljetun tilan matkakertomus. Näytelmässä liikutaan ennen muuta ajassa, mutta myös maisemassa mustikkametsästä Euroopan rautatieasemille ja kipukohtiin, joihin ei jäädä makaamaan.

Näytelmä käsittelee vaikenemistä ja ylisukupolvista turvattomuutta. Se puhuu myös empatiasta, hallinnan tarpeesta ja sitkeydestä, halusta selviytyä.

Dramaturgi UNOssa:
 Heini Junkkaala

Tutustu näytelmään:
 Näytelmän saa luettavaksi kirjailijalta
[minna.nurmelin\(at\)saunalahti.fi](mailto:minna.nurmelin(at)saunalahti.fi).

UNOn päättyessä (kevät 2022) teos on kesken. Esitysoikeudet & tieto tekstin työvaiheesta ja tuotantotilanteesta: [Agency North](https://www.agencynorth.com).

OTE NÄYTELMÄSTÄ

Kohtaus 18

Frank kuolee

NADIA

Mulla on sylissä tämmönen tosi vanha mies.

Se on mun isä.

Jotenkin mä uskallan koskea sitä nyt.

Voi kun se on laiha. Sen luut tuntuu näissä olkapäissä tosi selvästi. Sen iho on tän vaatteen alla vielä lämmin.

Nyt sitä sattuu.

Mä kuiskaan sen korvaan, että

haluaisitko sä jotain, joka helpottais sun oloa?

Ja se katsoo mua silmiin ja nyökkää.

Se tajuaa, mitä mä kysyn.

Mä tilaan sille pistoksen.

Hei, yks piikki tänne! Kiitos.

Noin. Kohta se auttaa.

Se alkaa nuortumaan tässä mun sylissä.

Se tulee painavammaksi ja isommaksi.

Se viheltelee hiljaa.

Shh, se naputtelee sormillaan jotain rytmiä.

Nyt se hymyilee.

Se iskee mulle silmää.

Se haluaa, että me hierotaan neniä yhteen.

Se on meidän tervehdys.

Mä oon sen Peppi Pitkätossu.

Se on sen tapa sanoa,

että se rakastaa mua ihan hirveesti.

Tää on kivaa, mutta mun täytyy sanoa sulle, että et sä ole pelkästään hyvä jäbä.

Ukkeli, hei heppu humoristi,

hei supliikkimies,

miksi sä heittäydyit niin avuttomaksi?

Miksi sä jätit kaikki muut

kantamaan sun taakat?

Miks muut raatoi,

kun sä lepäsit?

Miks kaikki hiippaili varpaillaan,

ettei sua häirittäis?

Miksi sun eteen tuli

musta verho?

Miksi sä et puhunut mistään?

Mistä se kaikki raivo tuli?

Sattuuko sua?

Hei, yks piikki tänne, kiitos!

Tauko

Mitä täällä oikeen tapahtuu?

Kysyy mun veli.

No mitäköhän luulet? Mitäköhän täällä tapahtuu? Velipuoli hoippuu tossa kalpeana.

Se ei vaan kertakaikkiaan kestä tämmöstä.

Se kohta pyörtyy.

AINA

Tulee

Pitäisköhän mun käydä tässä välissä kotona hakemassa vähän vaatteita?

NADIA

Menkää vaan kaikki.

Ei tässä oo mitään hätää.

Mä hoidan tän.

Pistetään yks piikki lisää suhun tästä näin. Noin. Tää nuortuu lisää.

Tää on hauskan näkönen. Tää on tosi leikkisä. Kauheeta häsläystä.

Se yrittää sanoa jotain. Se sanoo "harmi".

Pysys nyt hetki paikoillaan. No nyt se torkahti.

Nuku, nuku, vaan.

Tää on pieni vauva.

Ihan tämmöstä silkkistä tukkaa. Mä varovasti tuoksutan vähän. Voi miten ihana poski.

Voi että.

Tämmönen.

Tässä mulla.

Ei sillä ole vielä hampaitakaan. Ja nyt se pienenee vielä.

Se on vaan pieni piste.

Ja sitten ei mitään.

Veikko Nuutinen

(s. 1981)

on Teatterikorkeakoulusta vuonna 2012 valmistunut näytelmäkirjailija ja dramaturgi. Nuutinen toiminut freelancerina vuodesta 2010 ja kirjoittanut mm. näytelmät *Pasi Was Here* (2016), *Paras Maadollinen Maailma* (2014) ja *Myötätunto* (2010). Näytelmäkirjailijan töiden lisäksi hän tehnyt muita teatterialan töitä. *Pasi Was Here* voitti vuoden 2016 parhaan näytelmän Lea-palkinnon.

Yhteys näytelmäkirjailijaan:
veikkotiitus(at)gmail.com tai
[Nordic Drama Corner](#).

Kuva © Jukka Salminen

VANHEMPAINILTA

– *Iti, mikä on vanhempainilta?*
– *Se on sellainen ilta, jossa aikuiset puhuvat tärkeistä asioista yhdessä toisten aikuisten kanssa.*

Isä ja lapsi ovat matkalla päiväkodin vanhempainiltaan. Isä ei ole saanut järjestettyä lapselle hoitajaa ja on joutunut ottamaan tämän mukaan. Päiväkotia lähestyessään isä huomaa pelkäävänsä ja ihmettelee sitä itsekin. Miksi draama on nyt tässä? Tässä vanhempainillassa?

Sillä välin kun muut vanhemmat porisevat synttärinäytelöiden kylmäketjuista ja kihomatolääkityksestä, isä uppoutuu yhä syvemmälle itseensä. Hän joutuu vastustusten toisten vanhempien, vanhemmuuden normien sekä omien ennakkoluulojensa kanssa. Hän joutuu kohtaamaan kyselyikäisen lapsensa tarpeet ja oman keskeneräisyytensä ihmisenä.

Milloin minusta tuli ihminen, joka täyttää lomakkeita sen sijaan että leikkisi lattialla örkkiä ja maahista?

Onko mahdollista olla hyvä vanhempi lapselle, jos on huono vanhempi itselleen? Onko vanhemmuudesta tullut pelkkää identiteettipolitiikkaa ja kilpailua siitä, kuka tekee sen parhaiten? Kuinka sanoittaa maailma myönteisellä tavalla lapselleen? Kuinka toimia siinä vastuullisesti silloin kun oma luottamus hyvään horjuu? Onko ekokriisi lopulta pieni ongelma verrattuna siihen, miten hammaspastillit jaetaan? Entä mitä jos arkeaan voisikin vain... paeta?

Tutustu näytelmään:

Näytelmä saa luettavaksi
[Nordic Drama Cornerista](#).

Näytelmä kantaesitetään Tampereen Työväen Teatterissa syksyllä 2022. Myös Oulun teatteri tuottaa näytelmän syksyllä 2022.

Esitysoikeudet & tieto tekstin tuotantotilanteesta:
[Nordic Drama Corner](#).

OTE NÄYTELMÄSTÄ

ISÄ

Joskus fantasioin siitä, että voisin olla kuten lapsi. Että olisi joku paikka mihin voisin arkena mennä. Missä perustarpeistani pidettäisiin huolta. Missä olisi säännöllinen päiväohjelma ja toistuvat rutiinit. Missä minulle tarjottaisiin ruokaa ja mahdollisuus nukkua, ulkoilla ja viettää aikaa toisten ikäisten kanssa. Ja että päivän päätteeksi joku tulisi hakemaan minua kotiin.

(Lapsi tulee hakemaan isää päiväkodista. Isä juoksee posket punaisina lasta vastaan, he halaavat. Lapsi suukottelee isää ja kyselee tämän päivästä. Lastentarhanopettaja tulee vihko kädessä kertomaan lapselle miten isän päivä on päiväkodissa on mennyt.)

LAPSI

Hei lakat! Oliko tinulla hyvä päivä?

ISÄ

Joo oli.

LAPSI

Mitenkät itin päivä on mennyt?

LASTENTARHANOPETTAJA

Meillä oli tänään hänen kanssaan oikein hyvä päivä. Aamupäivä me oltiin sisällä, askarreltiin ja laulettiin ja sitten iltapäivällä tultiin tänne ulos leikkimään.

LAPSI

Mitet luoka? Onko iti työnyt?

LASTENTARHANOPETTAJA

Meillä oli tänään ruokana makaronilaatikkaa. Sitä meni puolitoista annosta. Sen lisäksi isi söi välipalalla vähän leipää ja joi maitoa.

LAPSI

Hyvä iti! Tinutta tulee vielä ito poika. Onko iti nukkunut?

LASTENTARHANOPETTAJA

Nukkui kahden tunnin päiväunet. Häntä piti oikein herätellä välipalalle. Taisi viikonloppu vielä vähän väsyttää.

LAPSI

Toti hyvä iti. Onko vielä muuta?

LASTENTARHANOPETTAJA

Oikeastaan yksi asia mistä piti mainita...meillä oli taas hänen kanssaan vähän draamaa...

LAPSI

Onko iti taat tapellut?

LASTENTARHANOPETTAJA

Tänään ei ollut tappeluita...mutta kun olimme lähdössä välipalan jälkeen pihalle niin siinä kehkeytyi pieni kohta...olimme pukemassa ulkovaatteita, siinä oli vähän sellaista levotonta ja hälinää niin kuin usein meillä täällä...hän oli jo pukenut, mutta hän ei saanut jostain syystä huomioliiviä itse päälle...ja kun hän ei saanut heti apua sen kanssa, hän sai yhtäkkiä raivo-kohtauksen, riisui itsensä täysin alasti, avasi oven ja lähti juoksemaan karkuun...hoitaja lähti sukkasillaan juoksemaan hänen peräänsä pihalle, mutta hän oli siinä vaiheessa kiivennyt jo aidan yli ja juoksi täysillä kohti autotietä. Onneksi saimme hänet ajoissa kiinni.

LAPSI

Iti niin ei taa tehdä. Ikinä ei taa lähteä kaakuun.

LASTENTARHANOPETTAJA

Hyvä, että saatiin pikku karkulainen ajoissa kiinni.

LAPSI

Ptykolokiatta puhutaan kongnitiivitetta tittonant-titta...itille tiiltymätilanteet on jotkut vähän vaikeita valtinkin jot paikalla on paajon ihmitiä eikä iti ihan hahmota kyteittä tilannetta, tilloin hän taattaa ehdittua mikä iimenee impultiivituutena, mittä taattaa teulata hootitonta käytöttä. Me on ketkutteetu tättä itin kantta kotona mutta...

LASTENTARHANOPETTAJA

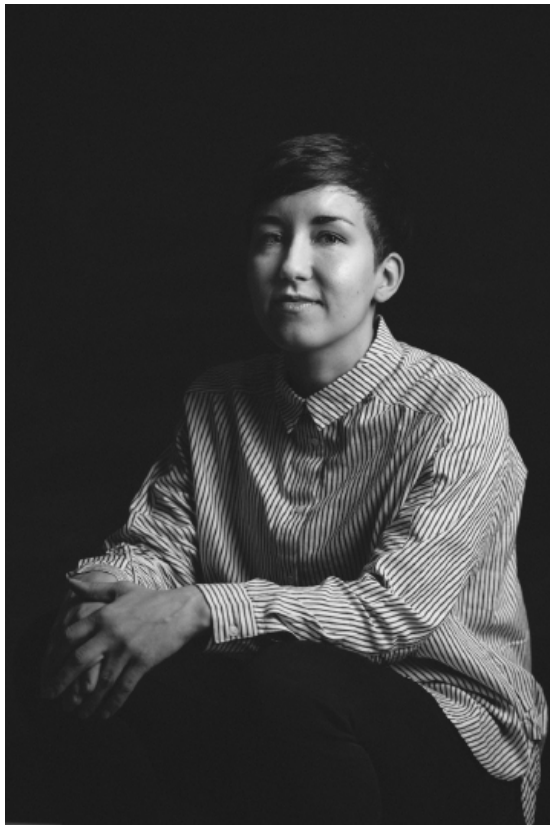
Tähän liittyen ajattelin sellaista, että ottaisimme yhteyttä neuvolaan, jos se vaan sopii? Tälläisten tilanteiden käsittely vähän ylittää meidän kompetenssin ja kun hän selvästikin itsekin kärsii tästä asiasta. Hänen silmistä oikein näki miten pahalta hänestä tuntui, niin ajattelin, että ottaisimme yhteyttä ammattilaiseen, jonka kanssa hän voisi turvallisesti käydä läpi näitä ahdistavia tunteita.

Eeva Turunen

(s. 1983)

on helsinkiläinen kirjailija, näytelmäkirjailija ja arkkitehti. Tampereen teknillisestä yliopistosta arkkitehdiksi 2010 valmistunut Turunen on opiskellut kirjoittamista mm. Kriittisessä korkeakoulussa. Turusen esikoisnäytelmä, monologi *Muutama sana Ullasta*, oli vuoden 2015 Lea-palkintofinalistina, ja se on käännetty saksaksi sekä italiaksi. Esikoisproosateos *Neiti U muistelee niin sanottua ihmissuhdehistoriaansa* (Siltala) ilmestyi keväällä 2018 ja voitti Helsingin Sanomain kirjallisuuspalkinnon. Lisäksi teos oli vuoden 2019 Runeberg-palkintoehdokka.

Yhteys näytelmäkirjailijaan:
turusen.eeva@gmail.com tai
[Nordic Drama Corner](#)

Kuva © Jukka Salminen

ISOISÄ

(työnimi)

Isoisä ja hänen lapsenlapsensa, nuorehko nainen, ovat arkkitehteja. Isoisä on aina itsenäisesti pärjännyt mies, josta tulee sairastumisen myötä apua tarvitseva, sokea palvelutaloasukas. Merkkihenkilönä itseään pitävä isoisä haluaa arkistoida elämänsä naisen avustuksella. Isoisän fragmenteista hahmottuu patriarkaalinen sankaritarina, johon nainen ei koe sopivansa, vaikka onkin seurannut isoisän ammatillisia jalanjälkiä.

Isoisälle tärkeitä asioita ovat kunniajäsenyydet ja suunnittelukohteet – virsitanpylväät. Nainen penää isoisältä henkilökohtaisuutta mutta tulee vaienneeksi omasta elämästään. Katveeseen jää esimerkiksi naisen parisuhde toisen naisen kanssa; puolisoiden kitkainen vuorovaihtus piirtää parisuhdekriisin kuvauksen, joka on isoisäsuhteen tarkastelun rinnalla näytelmän keskeistä maastoa.

Läheisessä ihmisessä häiritsevätkin arvot saavat kontekstin ja juuret sekä seurakseen myös sellaista, minkä haluaa jakaa: yhteistä menneisyyttä, samoja taipumuksia. Miten tulla nähdyksi? Naista ja isoisää yhdistää ainakin pikkutarkka katsoamisen tapa ja sama kieli. Rakkaasta sukulaisesta luopuva nainen tekee pesäeroa isoisän maailmaan mutta tulee huomamaan myös yhtäläisyydet, kiusallisetkin.

Dramaturgi UNOssa:

Elina Snicker

Tutustu näytelmään:

Näytelmän saa luettavaksi
[Nordic Drama Cornerista](#).

Näytelmä on käännetty ruotsiksi
 (kääntäjä Sofia Aminoff).

UNOn päättyessä (kevät 2022) näytelmä on kesken. Esitysoikeudet & tieto tekstin tuotantotilanteesta: [Nordic Drama Corner](#).

OTE NÄYTELMÄSTÄ

NAINEN

päivää taloon, minä tässä

UKKI

jaha, hei vaan, ja lämpimästi tervetuloa

NAINEN

mitäs tänne kuuluu?

UKKI

no on sellainen sanonta, että märkä palaa

tänään kylläkin syliini tuli koira, kiinalaista sukua, tällainen pötkö

toisekseen minä tapasin käytävällä tuttavani, vuorineuvos Lahtisen, ja nautin hänen kanssa
– hänen kanssaan – kahvia

NAINEN

ai? mitäs muuta, mitenkäs silmien laita?

UKKI

silmieni tilanne tuntuu hiukan kohentuneen

oli puhe eräänlaisista pistoksista

no juu, kuntoutusta sitä vastoin ei ole ollut

mies kun laitetaan tällä tavalla makaamaan, ei tule munia eikä poikasia

tänään kylläkin suoritettiin pesu, toisin sanoen eräänlainen kylvytys

NAINEN

no, hyvä sitten

UKKI

muuten, kuulin kaupungintalon olevan jälleen remontissa

Laura Valkama

(s. 1986)

Teen taidetta eli kirjoitan näytelmiä, muita teatteritekstejä ja kuunnelmia, teen esityksiä ja myös muuta tekstiä sekä kuvia. Olen koulutukseltani näytelmäkirjailija, dramaturgi ja visuaalisen viestinnän suunnittelija. Näytelmää kirjoittaessani haluan, että teksti vastaa itse asettamaani kysymykseen, joka vaihtuu aina työn vaihtuessa. Olen kysynyt esimerkiksi ”mitä väliä kauneudella on”, ”mitä tehdä silloin kun voi tehdä mitä vain” ja ”kuinka rakentaa itse se maailma jossa elää”. Koen että tekstini toimivat parhaiten, kun ne viedään näyttämölle muuttamattomina, mutta esityksissä on läsnä myös niistä erillinen taiteellinen näkökulma.

Yhteys näytelmäkirjailijaan:
l.a.valkama(at)gmail.com

Kuva © Laura Valkama

SÄILÖTTY MATKA

Laaksokaupungissa kasvatetaan ruokaa. Koska samat satokaudet seuraavat toisiaan joka vuosi, käsitys ajasta on kiertävä. Vuosilukuja ei käytetä, mennyttä aikamuotoa ei tunneta ja menneet sukupolvet ovat henkisesti läsnä arjessa. *Kaivoskylässä* on jo kymmeniätuhansia päiviä kaivettu metallia. Kyläläiset ovat ylpeitä historiastaan ja suuntaavat innokkaasti tulevaisuuteen, mutta kuolemasta ja tuhosta ei sovi puhua. Kaivoskylän metallista tehdään säilykepurkkeja, jotka lähetetään Laaksokaupunkiin täytettäväksi.

Kun Kaivoskylän metalli loppuu, Laaksokaupungin säilyketehdas suljetaan. Kummastakin paikasta lähtee ihmisiä etsimään uusia asuinseutuja; ryhmät tapaavat toisensa ja alkavat elää yhdessä. Käytännön toimet eivät suju, mutta säilykkeitä riittää ruoaksi. Uusi, outo maa on kuitenkin lopulta liikaa. Henkilöt suojautuvat säältä luolaan, jossa aikaa ei pysty arvioimaan, ja kun he tulevat ulos, sitä on kulunut niin paljon että he joutuvat kohtaamaan uuden elämäntapansa lopun ja kuoleman.

Näytelmä kertoo oman kulttuurin menettämisestä ja yrityksestä rakentaa uutta menetyksen jälkeen. Se kysyy, miten toimia silloin kun kaikki on aloitettava alusta, miten sopeutua vieraaseen kulttuuriin ja uuteen maailmaan, ja miksi kakkea sitä kannattaisi yrittää.

Dramaturgi UNOssa:
Paula Salminen

Tutustu näytelmään:
Näytelmän saa luettavaksi kirjailijalta
l.a.valkama(at)gmail.com.

Näytelmä on käännetty ruotsiksi
(kääntäjä Sofia Aminoff).

Näytelmä on valmis. Esitysoikeudet & tieto
tekstin tuotantotilanteesta kirjailijalta.

OTE NÄYTELMÄSTÄ

KESKIVUOSI

Voinks mää sanoo susta että ”Beu”? Niin kun lyhennys sun nimestä.
Vai onks se jotain törkeetä teillä?

BEUFALT

Ei ole. Mutta eräs Beu - oli jo.

KESKIVUOSI

Ai sukua?

BEUFALT

Ei voi tietää, hän syntyi yli neljäkymmentätuhatta päivää [n. 110 vuotta] sitten. Mutta olisi silti loukkaavaa ottaa hänen nimensä ja se nimi toisi myös mieleen ikäviä asioita kun hän on jo -- niin. Onko minun nimeni hankala?

KESKIVUOSI

Ei.

BEUFALT

Arvoin sen lempikirjaimistani, piti valita joku.

KESKIVUOSI

Että sää saat ite valita oman? Meillä on aina yh(d)ellä suvulla sama nimi, mun suku on Keski vuosi.

BEUFALT

Sittenhän te tavallaan - elätte ikuisesti.

KESKIVUOSI

Tietysti.

BEUFALT

Miten te erotatte itsenne toisista?

KESKIVUOSI

Mua sanotaan Kessoks ja äitiä Keivuks ja isää Kevoks ja sillee(n).

BEUFALT

Totta, Hämärämäki sanoi sinulle: ”Keso”.

KESKIVUOSI

Aa - Kesso, se on mun lempinimi. Ja Hämärämäki o(n) Hämy.

BEUFALT

Hämy. Kesso. Kun kuulin sen, luulin että nimesi oli häviämässä, kun se oli niin pienentynyt. En välittänyt. Mutta nyt on hyvä että olet kunnossa.

Salla Viikka

(s. 1975)

on helsinkiläinen näytelmäkirjailija, jonka teoksissa visuaalisuus, mielikuvituksellisuus ja huumori kietoutuvat vakaviin aiheisiin. Ihmisen ajallisuus kosmisten voimien keskellä on hänelle pelottava inspiraation lähde.

Viikka voitti parhaan kotimaisen näytelmän Lea-palkinnon 2015 teokseen *Aukko*. Yhdessä Hilkka-Liisa Iivanaisen kanssa kirjoitettu *MyBaby* esitettiin KOM-teatterissa 2017. Lastennäytelmä *Tea ja Tyhmentäjä* sai ensi-iltansa 2020 Kajaanin kaupunginteatterissa.

Viikka valmistui Teatterikorkeakoulun dramaturgian laitokselta 2015. Hän on myös opiskellut kirjoittamista Kriittisessä korkeakoulussa sekä graafista suunnittelua Taideteollisessa korkeakoulussa.

Yhteys näytelmäkirjailijaan:

[Nordic Drama Corner](#)

Kuva © Jukka Salminen

UHANALAISET

Uhanalaiset on satiirinen, fragmentaarinen komedia, joka edetessään tummuu yllättävien käänteiden tragediaksi. Sen henkilöt ovat tavallisia suomalaisia, hyviä ihmisiä, joiden mielestä työpaikalta voi varastaa klemmareita, kaljatuoppiin uponneen puhelimen voi maksattaa vakuutusyhtiöllä, puolison voi vaihtaa ja lomilla kipaista Thaimaassa ilmastonmuutoksesta huolimatta – kunhan vain muistaa laittaa pari kolikkoa eläinsuojeluyhdistyksen keräyslippaaseen ja käy lampsimassa vuosittain Pride-kulkueessa. Täällä ollaan vain kerran, ja siksi kaikilla on oikeus etsiä onneaan, vaikka syyllisyyss painaisikin.

Uhanalaisissa lääke syyllisyydentunteeseen ja ahdistukseen on romanttinen rakkaus. Henkilöt vellovat parisuhteiden ja erojen tuskan mikrokosmoksessa, kunnes maailmanlaajuiset myllerrykset vyöryvät päälle, ja mikään ei enää ole kuin ennen – paitsi ihminen.

Sodan ja hävityksen keskelläkin biologia kutsuu ihmistä käyttäytymään kuin eläin; omaa, kumppanin ja reviirin parasta ajatellen, vailla moraalisia ongelmointeja. Näytelmässä pohditaan, onko tuhoissa ryvettyneen ihmisen mahdollista aloittaa alusta ja aidosti rakastaa elämää – ja onko unohdus ja syyllisyydentunteen ulkoistaminen se ainoa tapa, millä ihmislaji voi selvitä.

Dramaturgi UNOssa:

Heini Junkkaala

Tutustu näytelmään:

Näytelmän saa luettavaksi [Nordic Drama Cornerista](#).

Näytelmä on valmis, mutta kirjailija pidättää itsellään oikeuden muunnella ja kehittää teosta vielä eteenpäin. Esitysoikeudet & tieto tekstin tuotantotilanteesta: [Nordic Drama Corner](#)

OTE NÄYTELMÄSTÄ

HEIPAT SULLE (näyte kohtauksesta)

PUHELINJÄTTÖPALVELUN TYÖNTEKIJÄ

No hei. Tässä on Sari Mikkola Heipat sulle -palvelusta. Onko teillä hetki aikaa?

SAKARI

Mä en kyl niinku osta mitään. Tiedoks.

PUHELINJÄTTÖPALVELUN TYÖNTEKIJÄ

Ihan sellasesta asiasta lähin soittelemaan kun teillähän on ollut suhde, rakkaussuhde Minna-Mari Liimataisen kanssa.

SAKARI

Nii... Mitä Minnasta, onks sille sattunu jotain? Se ei oo vastannu mun viesteihin niinku moneen päivään...

PUHELINJÄTTÖPALVELUN TYÖNTEKIJÄ

Minna-Mari on ottanut yhteyttä meidän firmaan ja pyytänyt että me otetaan teihin yhteyttä hänen sijaansa.

SAKARI

Ai hä?

PUHELINJÄTTÖPALVELUN TYÖNTEKIJÄ

Hän halusi vain toimittaa tämmösen viestin, että "Se on moro nyt, kiitos oli kivaa ja oli paskaa. Mä käännän nyt uuden lehden ja toivon että sä et enää ota muhun yhteyttä."

SAKARI

Siis mikä juttu tää on? Onks tää joku niinku piilokamera ei ku siis pilasoitto? Kuka sä niinku oikein oot?

PUHELINJÄTTÖPALVELUN TYÖNTEKIJÄ

Mä olen Sari Mikkola Heipat sulle -palvelusta. www.heipatsulle.fi Me ollaan tällainen pieni firma, joka toimittaa näitä vähän niinsanotusti ikävämpiä viestejä, silloin kun asiakas ei syystä tai toisesta halua tai voi itse viestiä toimittaa. Meillä on standardiviestejä ja sitten on mahdollisuus ihan itse sanella oma viesti. Ja sitten on erilaisia tapoja tehdä se, voimme lähettää tekstiviestin, se on ehdottomasti suosituin tapa, sitten me voimme myös toimittaa esimerkiksi nenäliinapaketin, pehmolelun tai vaikkapa lohtusuklaata tai jotain sellaista pientä lohduketta siihen kylkeen.

SAKARI

Siis häh. Mä en tajua.

[...]

YHTEYS NÄYTELMIIN & KIRJAILIJOIHIN

Marjo Airisniemi: *Varjola*

Yhteys kirjailijaan, näytelmä
& esitysoikeudet:

marjo.airisniemi(at)gmail.com

Sofia Aminoff: *Den lysande tiden*

Yhteys kirjailijaan:

sofia.aminoff(at)saer.fi tai
Agency North

Näytelmä & esitysoikeudet:

Agency North

Asko Jaakonaho: *Sata miljoonaa kevättä*

Yhteys kirjailijaan, näytelmä
& esitysoikeudet:

asko.jaakonaho(at)gmail.com

Marko Järvikallas: *Kukkivat luut*

Yhteys kirjailijaan, näytelmä
& esitysoikeudet:

mjarvikallas(at)gmail.com

Kati Kaartinen: *Koiraihminen (työnimi)*

Yhteys kirjailijaan:

katikaartinen(at)gmail.com tai
Nordic Drama Corner

Näytelmä & esitysoikeudet:

Nordic Drama Corner

Marie Kajava: *Undress me, then*

Yhteys kirjailijaan:

Pyydä yhteystiedot TINFOsta

Näytelmä & esitysoikeudet:

Kirjailijalta

E.L. Karhu: *Eriopis*

Yhteys kirjailijaan

emmy.karhu(at)gmail.com tai
Nordic Drama Corner

Näytelmä & esitysoikeudet:

Nordic Drama Corner

Maria Kilpi: *Joka kolmas (työnimi)*

Yhteys kirjailijaan:

Pyydä yhteystiedot TINFOsta

Näytelmä & esitysoikeudet:

Kirjailijalta

Iida Koro: *Rakas kuolema (työnimi)*

Yhteys kirjailijaan, näytelmä
& esitysoikeudet:

iida.hameenanttila(at)gmail.com

Valto Kuuluvainen: *Kultainen lusikka*

Yhteys kirjailijaan & näytelmä:

valtokuuluvainen(at)gmail.com

Esitysoikeudet:

Nordic Drama Corner

Okko Leo: *XEX*

Yhteys kirjailijaan:

okko.leo(at)gmail.com tai
Agency North

Näytelmä & esitysoikeudet:

Agency North

Pipsa Lonka: *neljän päivän läheisyys*

Yhteys kirjailijaan, näytelmä
& esitysoikeudet:

Agency North

Jussi Moila: *Isän maa*

Yhteys kirjailijaan, näytelmä
& esitysoikeudet:

Nordic Drama Corner

Marjo Niemi: *Pienen budjetin
sotaelokuva (työnimi)*

Yhteys kirjailijaan:

lmarjoniemi(at)gmail.com tai
Nordic Drama Corner

Näytelmä & esitysoikeudet:

Nordic Drama Corner

Minna Nurmelin: *Erään herääminen
(työnimi)*

Yhteys kirjailijaan:

minna.nurmelin(at)saunalahti.fi

Näytelmä & esitysoikeudet:

Agency North

Veikko Nuutinen: *Vanhempainilta*

Yhteys kirjailijaan

veikkotiitus(at)gmail.com tai
Nordic Drama Corner

Näytelmä & esitysoikeudet:

Nordic Drama Corner

Eeva Turunen: *Isoisä (työnimi)*

Yhteys kirjailijaan:

turuseneeva(at)gmail.com tai
Nordic Drama Corner

Näytelmä & esitysoikeudet:

Nordic Drama Corner

Laura Valkama: *Säilötty matka*

Yhteys kirjailijaan, näytelmä
& esitysoikeudet:

l.a.valkama(at)gmail.com

Salla Viikka: *Uhanalaiset*

Yhteys kirjailijaan, näytelmä
& esitysoikeudet:

Nordic Drama Corner

Teatterin tiedotuskeskus
TINFO

Kirjailijoiden yhteystiedot:
tinfo(at)tinfo.fi

TIETOA UNOSTA

UNOn johtaja

Saara Rautavuoma
Teatteri 2.0:n toiminnanjohtaja
saara(at)teatterikaksipistenolla.fi

UNOn dramaturgit

Elina Snicker
Näytelmäkirjailija & dramaturgi
elinasnicker(at)gmail.com

Paula Salminen
Näytelmäkirjailija & dramaturgi
paula.salmi(at)gmail.com

Hanketietoa

Uuden näytelmän ohjelman sivut
(*avoinna syksyyn 2022*)

Teatteri 2.0:n sivut

Teatterin tiedotuskeskus TINFO:n sivut
(*Tietoa hankkeesta & UNOn julkaisut*)

UNO-JULKAISUT

UNO-EXIT-sarja

UNO-EXIT I – Näytelmät ja kirjailijat
UNO-EXIT II – Näytelmien kehittäminen ja kirjailijantyön tukeminen

*Osat UNO-EXIT III, IV & V
julkaistaan kevään 2022 aikana*

UNO Päätösjulkaisu

Ilmestyy toukokuussa 2022

UNO Podcastit

Asiantuntijapuhetta mm. näytelmäkirjailisuudesta, kirjailijantyöstä sekä kirjailijan ja dramaturgin yhteistyöstä.

Podcastit Soundcloudissa